

Слово про вчителя, колегу, людину

НИНІ модно вихвалитися ліцеями, колегіумами, гімназіями й академіями, колекціонувати хитромудрі дипломи й сертифікати, а його трудове життя було повністю присвячене ПТУ, старосвітській "бурсі".

Старі, як світ, принципи і цінності. Живий оазис в пустелі профтехосвіти, виплеканий твердою, вмілою і щедрою душею. Отже -- Сергій Вікторович Лунковський. Ініціатор створення ПТУ на Володимирецькій, з 1968 по 1983 рік -- його директор, наш колега, вчитель і просто Людина.

Рішучий, послідовний господар, яких пошукати, таким пам'ятають його ті, з ким він пліч-о-пліч працював, творив, таким знають і шанують сьогодні.

Сергій Вікторович завжди перебував у постійному пошуку. Невід'ємна риса його характеру -- творчий неспокой. Невтомна енергія С.В.Лунковського спрямовувалась на зміцнення матеріально-технічної бази училища, вдосконалення навчально-виховного процесу, зміцнення зв'язків з виробництвом, впровадження нових форм організації виробничого навчання, розвитку

художньої самодіяльності, технічної творчості учнів.

За роки роботи в училищі на посаді директора під його керівництвом було побудовано навчальний корпус, виробничі майстерні, два гуртожитки, розпочато будівництво громадсько-побутового корпусу.

Багаторічна активна і плідотворна діяльність С.В.Лунковського не раз була відзначена Почесними грамотами базового міністерства меліорації і водного господарства УРСР, тресту "Поліссяводбуд", Держкомітету по профтехосвіті, Рівнен-

ського обласного управління профтехосвіти, ЦК ВЛКСМ за виховання учнівської молоді.

Адміністрація, інженерно-педагогічний та учнівський колективи Володимирецького ПТУ-29 щиро вітають Сергія Вікторовича з ювілеєм. Зичать козацького здоров'я, довголіття і низько вклоняються за роки відданої праці на благо училища.

Посивіли Ваші скроні від турботи про дітей, шану праці, шану долі віддаємо ми в цей день. Хай рясним буде суцвіття у саду, що Ви садили, зичим миру, довголіття, щастя, радості і сили!

Це було, було... Практично з нуля розпочиналось спорудження училищного містечка. І випало нелегке випробування на долю Сергія Вікторовича Лунковського. Скільки енергії, наполегливості, вміння і таланту довелося докласти тодішньому керівнику училища, поки вирости на околиці Володимирця світлі, просторі корпуси, у які згодом переселялись вихованці ПТУ.

На знімках: таким був спочатку перший пристосований гуртожиток училища (ліворуч); а такий красень-будинок (справа) прикрасив згодом містечко. Це була ще одна перемога директора, ще одна віха його трудового шляху.

